

Posudek vedoucího diplomové práce posluchače Jiřího K a r á s k a

Luis Buñuel: Anděl zkázy – komplexní scénografické řešení divadelní adaptace podle původní filmové předlohy

Podtitul: surrealismus a revoluce.

Studovat na katedře scénografie začal J. Karásek v r. 2007. Od samého počátku bylo velkou výhodou jeho mimořádně přesvědčivé kresebné vyjadřování a bakalářské studium úspěšně zvládl.

Magisterská studia započal v ateliéru filmové a televizní scénografie v r. 2012. Jeho klauzurní práce byly mimořádně kvalitní. Po roce přešel na scénografii divadelní. S sebou si přinesl zájem o film. Jeho studijním programem se stala divadelní interpretace výrazných filmových děl. Velmi úspěšně převedl na jeviště „Občana Kane“ Orsona Wellese.

Velmi pozitivní vliv na jeho profesionální vývoj měly zahraniční stáže. Bohužel srovnání realizační praxe v západní Evropě a českých divadlech vedlo J. Karásku k frustrujícím závěrům. Poznatky z pobytu v zahraničí by bylo výhodné využít i pro inspiraci a informaci vyjíždějícím studentům.

Teoretická část diplomové práce vychází z velmi důsledného studia odborné literatury. Práce ale rozhodně není souborem citací, J. Karásek dochází k vlastním a často překvapivým závěrům. Text o vývoji surrealistického myšlení a jeho vlivu na dílo L. Buñuela se čte jako dobrodružná literatura. Myšlenky o hypnotických účincích filmu, o využití automatizmu v díle L. Buñuela i mnoha dalších tvůrců, odkrývá překvapivou provázanost tvorby umělců stojících mimo hlavní proud surrealistické revoluce. Velmi výrazné je diplomantovo úsilí o zařazení ideových východisek surrealismu do politického a společenského kontextu.

Pečlivě mapuje život a myšlenkový vývoj L. Buñuela od „středověkého“ mládí přes pařížského Andaluského psa, obtíže s Hollywoodem, konflikt i koketerii s Frankistickým režimem, mexický azyl až po překvapivý závěr života „věřícího atheisty“.

Významnou část práce zaujímá srovnání tří výjimečných filmů L. Buñuela, které souvisí především s hledáním titulu diplomové práce. Zdůvodnění volby „Anděla zkázy“ na úkor „Viridiány“ a „Nenápadného původu buržoazie“ je příkladem kreativní analýzy.

Závěrečná část práce je nazvaná „Scénografická a dramaturgická koncepce divadelního představení“. Nejedná se ale jen o scénografickou dramaturgii, ale také o koncepci scénografické režie.

Měl jsem možnost sledovat vývoj diplomantova hledání inspiračních zdrojů. Práce obsahuje jejich výčet a zachycuje erudovanou logiku procesu hledání. Tuto

část považuji za nejdůležitější pro využití diplomové práce jako studijního materiálu.

Scénografické řešení patří k nejlepším diplomovým pracím, které na katedře pamatuji. Nemá smysl vypočítávat všechna řešení situací, dramatické možnosti scény nebo skvělé vyřešení a zdivadelnění motivů „ovcí“ a „medvěda“. Práce je prostě mimořádná.

Přál bych si, aby scénograf Karásek našel pro svou koncepci režiséra, který by byl schopen ji naplnit.

Diplomovou práci J. Karáska doporučuji k obhajobě a při plném vědomí navrhuji hodnocení „A“.

Prof. Jan Dušek

8.6. 2016